

В. „Република“
излиза всѣка Срѣда

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ

„ 6 „ 2 „

„ 1 година 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева

„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при вѣстникъ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пѣтъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Сждеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Порѣчки, неприслужени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Постоянно ни пристигатъ писма отъ разнитѣ краища на България, както и отъ странство отъ нѣкои студенти, съ които ни молятъ да сме имъ испращали вѣстника си.

Съобщаваме за послѣденъ пѣтъ, че, безъ прѣдплата поне за едно тримѣсечие, нѣма никому да испращаме вѣстника си.

Администрацията.

ИЗВѢСТИЕ

Скоро ще се тури подъ печатъ

„ГЕРОИТЪ“

[Романъ]

Юмористически Очеркъ

отъ

Г. Вунарджиевъ.

Сливенъ, 10 Мартъ 1899

Македонскиятъ въпросъ все повече и повече захваща да вълнува и дипломация, и журналистика, и общество. Отъ една страна подтиснатото, измѣнено и докарано до отчаяние население се сериозно готви да се расправя веднѣжъ за винаги съ своя нетърнимъ тиранинъ и кръволокъ, а отъ друга, тоя послѣдниятъ взема всички мѣрки нуждни за да задуши всѣко възстание и да прѣвърне въ касапница хубава и измѣнена Македония. Македонскиятъ патриоти се намиратъ прѣдъ сѣщинска дилема. Тѣ не могатъ да бждатъ толкова слѣпи да не виждатъ, че при двѣстиялданата войска на кръвопиеца и при категоричното заявление на великитѣ сили да не подържатъ исканията на възстанниците, всѣко възстание неминуемо ще се свърши съ катастрофа, твърдѣ ужасна за роба, а отъ друга страна тѣ не могатъ да спрѣтъ освободителното движение, не могатъ да скръстѣтъ рѣцѣ прѣдъ революционитѣ приготовления на роба и да му четѣтъ проповѣди за търпение или благоразумие. А знайно е, че това движение съществува, че духоветѣ въ Македония сѣ до крайна степенъ възбудени, че въ тайнитѣ глѣбини на Македонския животъ, кипѣтъ набранитѣ революционни сили и че най-малкиятъ поводъ, най-случайното обстоятелство може да запали пожара и да обърне Македония въ втора Армения. Знае се сѣщо, че Турция прави усилени вѣоружения, че е натрупала по българската граница близо 200,000 души войска, че тя отколѣ замислюва една кървава оргия въ Македония

и Одринско за да смаже опасниятъ български елементъ. Всичко туй е отъ естество да накара всѣки патриотъ или хуманенъ челоуѣкъ да се замисли дълбоко върху изхода на тая неравна борба.

Какво трѣбва да се прави? Да се мирува ли, както правителственитѣ органи съвѣтватъ и както дипломацията сѣщо заявява; или да се тури огъня и да се отиди до крайностъ, както повечето македонски патриоти клонѣтъ да желаятъ? Наистина, безъ борба, безъ кръвъ, безъ прѣдизвикването на едно жестоко прѣслѣждане отъ страна на турското правителство, дипломацията нѣма да се заеме съ уреждането на македонския въпросъ. Да се запали огъня отъ вѣтрѣ и сѣ това да се прѣдизвика намѣсата на великитѣ сили е едно срдство, слѣдователно, твърдѣ цѣлесобразно и въобще така е ставало всѣкога освобождението на народитѣ въ нашия нещастенъ истокъ. Но пита се: дали обстоятелствата сѣ пригодни за подобно нѣщо и дали дѣйствително ще се прѣдизвика намѣсата на великитѣ сили? Ами, ако тѣ оставѣтъ Македония да се ороси безпрѣпятствено въ кръвта си, както и заявяватъ вече? Нека не се забравя че Армения даде 300,000 жертви, че цѣлъ свѣтъ се възмути отъ турскитѣ безчелоуѣчия и че пакъ нищо не се получи. Нека не се сравнява Македонския въпросъ съ критския. Македония не е Критъ. Критъ доживѣ да се види свободенъ и надаренъ съ конституция не защото Критенитѣ правихъ възстание и се бихъ геройски, а защото европейскитѣ сили нѣмахаъ противоположни интереси тамъ. Съвсѣмъ друго е Македония. Всички знаѣтъ, колко интереси се кръстосватъ въ тая страна и колко мъчноити прѣдставлява нейното освобождение.

За всѣки случай, туй не значи, че правителствената политика има право. Македонцитѣ и така разбиратъ, че не трѣбва да се работи съ авантюри, които коштуватъ твърдѣ скѣпо на населението, така щото съвѣтитѣ на правителството за мирна дѣятелностъ сѣ и излишни, и безполезни. Не се спиратъ съ съвѣти накупѣлитѣ страдания и негодувания. Въместо да съвѣтватъ, то трѣбва да се обърне енергически къмъ великитѣ сили, да опише настроението на цѣлото общество въ България и на Македонскиятъ патриоти частно и да настоя за по-скорошно въвеждане реформи въ Македония, като заяви, че въ противенъ случай не се нагърбя съ отговорността за всички послѣдствия, които отчаянието на македонца може да докара. То трѣб-

ва сѣщо да даде вѣдѣ да се разбере, че не може да стане безучастенъ зритель, ако би да се запали огъня въ Македония. И дѣйствително, мисли ли правителството да остане пасивно, ако отатѣкъ Рила се почнатъ арменскитѣ кланета? Дали то мисли да се противопостави на възмушението, което ще обхване цѣла България? Мисли ли то да не опита честта на българското орѣжие при една подобна случка? Ний не можемъ да вѣрваме, че може да има българско правителство съ такава прѣдателска помислъ. За да прѣдпази, прочее, една подобна евентуалностъ, българското правителство, трѣбва да настоя и прѣдъ великитѣ сили, и прѣдъ портата, че трѣбва да се въведѣтъ реформи, защото иначе не само не може спрѣ революцията, но и активно ще се намѣси за въ полза на възстанжлитѣ. За да могатъ тия негови настоявания да иматъ тежестъ, то трѣбва на турската мобилизация да отговори съ българска мобилизация и въобще да даде да разберѣтъ, гдѣто трѣбва, че е готово да защити и съ сила своитѣ интереси, ако европейската дипломация не въведе реформи и не прѣдпази мирѣтъ отъ всички послѣдствия на една революция. Че една война съ Турция ще бжде твърдѣ рискована, всѣки знае; но рискована или не, тя ще стане неизбежна, ако избухне нѣщо въ Македония. Ще бжде прѣдателство, ако нашето правителство се ангажира прѣдъ силитѣ да гледа равнодушно какъ колытъ македонцитѣ побѣсенитѣ ордии на азиатския кръвопиецъ. То нѣма право да дава подобни немислими обѣщания и то трѣбва да заяви, че не може да ги даде. Въместо да съвѣтватъ, прочее, къмъ мируване това, което не може да мирува, а е готово да избухне, нека правителството по-добрѣ се приготви за всѣка евентуалностъ и надстой енергически, въ името на общия миръ, да се въведѣтъ реформи въ Македония додѣто не е станѣло късно. Нека отъ друга страна не се гледа така равнодушно на турскитѣ приготовления. Това трупане на войска не е само за Македония, а може да стане скѣпо и за цѣла България.

Вѣтрѣшенъ прѣгледъ

Камарата разтурена. Столичнитѣ вѣстници извѣстятъ, че указѣтъ за разтурянето на комодното гнѣздо отъ гешевтари билъ подписанъ и на 25 Априлъ щѣли да се произведѣтъ нови избори. Нека гражданитѣ отъ сега почнатъ да се приготвяватъ за избирателната

борба, като си намържат хора за народни прѣдставители достойни да носѣтъ това име. Да не дават гласоветѣ си за кандидати, които не дават никаква писменна програма, или сѣ се учили досега въ лѣжа къмъ народа. Писменнитѣ програми трѣбватъ да бѣдѣтъ съ ясни и опрѣдѣлени точки, а не кушъ безсѣдържателни фрази.

Движението противъ владиката. Както прѣдвидѣхме въ минѣлия си брой, дошото настроение противъ владиката нѣма да се спре. На другия денъ отъ митинга, той е билъ причаканъ около черковата съ неприлични думи отъ нѣколко души. Тѣзи дни дѣцата отъ училищата му сѣ дюдюкали извъ улицата. Въ недѣля се готвѣше пакъ митингъ противъ него до черковата, въобщо негодуванието противъ него не мѣква. Научаваме се, че имало ревизоръ отъ Министерството да изучи въпроса. Ний осждаме дрѣбнавитѣ и неприлични закачки противъ владиката, а особено това, дѣто нѣкои граждани се качватъ на колата на двамата попа. Но пакъ настояваме, че по-нататъшното стоение на владиката тука е невъзможно: гражданитѣ сѣ злѣ настроени противъ него.

Заемътъ сключенъ. Така съобщаватъ софийскитѣ вѣстници. 260 милиона заемъ е направенъ за конвертиране старитѣ заеми съ 5% лихва и 89½ емисия. А сега ще се упражнятъ двѣтѣ опции отъ голѣмия заемъ и ще се даде авансъ отъ 5 милиона. Ами какво става съ желѣзницитѣ? Туй е важното да се знае.

Мръсотитѣ ще ни задавятъ. Градътъ е буквално плувналъ въ мръсотии, а нашето кметство ходи да става адвокатъ на Гервасия, вмѣсто да вземе мѣрки за прѣмахване имъ. Дѣ е дѣятелността на тия хора, не можемъ да разберемъ. Градътъ се е обърналъ на свинска кочина, а кметътъ ни само събира партизанитѣ си въ кметството и не обръща никакво внимание, нито на улици, нито на води, нито на застоели тинясти блата, гнѣзда на трѣски и болести. И такова извънредно тѣмелство още Сливенъ не е запомнялъ! Срамъ е да се търпи повече!

Обръщаме вниманието на гражданитѣ върху залѣпениитѣ избирателни списъци по улицитѣ. Нека прѣгледатъ грижливо, да ли сѣ вписани имената имъ, и, ако не сѣ, да заявятъ въ кметството на врѣме. Дава се десетъ дена срокъ отъ деня на залѣвяването на списъцитѣ. Този срокъ е твърдъ кжсъ. Както и да е, нека никой не се отнесе небрѣжно къмъ своитѣ избирателни права.

ПОДЛИСТНИКЪ

Политически бесѣди

Бесѣдва Страхилчу

Бесѣда I.

„Нѣмашъ право“

Драгий ми събесѣдникче,

Добрѣ, че те намѣрихъ на врѣме — съ вѣстникъ на рѣка и съ цигара въ уста, — за това нѣма да бѣде злѣ, ако си поговоримъ малко върху нѣкой отъ нашитѣ граждански правдини. Политиката у насъ за сега занимава умоветѣ на всички безъ разлика на полъ и възраст, занятие и обществено положение; тя, като краста се е вмѣкнала и у мене и не ме остава на мира, а само ме кара да говорѣмъ и пишѣмъ се за нежъ. Това май не се аресва на правителственитѣ партизани, но нищо: азъ отъ малкъ съмъ се научилъ да гладувамъ, та сега, ако ме испѣдѣтъ, умението да се гладува, ще ми дойде като харизано. Съ това не искамъ да ти се хваля, но да те прѣдупрѣдя: ако не си наученъ да гладувашъ, ако ти е топло мѣстинцето или ако си кандидатъ за по-глѣсто кокалче, да си налѣгашъ парцалитѣ, да не искашъ да знаешъ повече отъ своето началство — то бащински се грижи за тебе и за твоитѣ братя по сѣдба: смиренитѣ награждава, а непокорнитѣ наказва. Чакай, недѣй се мръщи, знамъ що ще ми възразишъ, но да имашъ да вземашъ: ти искашъ да кажешъ, че си „разумно“ същество, „съ свободна“ воля, че си гражданинъ на „свободна“ и „конституционна“ държава, че... и много „че“, но азъ пакъ ти казвамъ да имашъ да вземашъ: споредъ понятието на българскитѣ политикани чиновницитѣ сѣ наемни животни (ти ако искашъ прибави и прилагателното „разумни“), които даватъ подъ наемъ и съвѣстѣта си, та затова нѣматъ право да мислятъ друго освѣнъ онова, което мисли тѣхното началство — „началство луч-

„Новъ Отзивъ“, разбралъ не разбралъ, чулъ не дочулъ, бърза да обвинява републиканцитѣ по брошурката на Гервасия. Първо, в. „Република“ е едно нѣщо, а печатницата друго нѣщо. Само глупци могатъ да смислатъ двѣ подобни нѣща. Второ, брошурката не е била унищожена отъ печатницата, а е конфискувана отъ прокурора. Печатницата само се канѣше да я унищожити, но не можа. Колкото за въпроса, имала ли е право печатницата да иска да унищожити брошурката, то е съвѣсмъ постороненъ въпросъ. Юридически, може би, да е нѣмала право, или може да е имала, — това дори адвокатитѣ не могатъ да рѣшатъ правилно. Но морално правото е имала безспорно: просто печатницата не е искала да излѣзе отъ нея такава мръсотия и толкозъ. До колкото ний познаваме хората отъ печатницата, нито единъ нѣма интересъ да защитава владиката, даже ги обвинихъ всички, че сѣ подготвили митинга противъ него. Така щото, като искахъ да унищожитъ брошурката на свой рискъ и загуба, то не бѣше за да прикриватъ грѣховетѣ на митрополитъ Гервасий, а само защото бѣхъ възмутени отъ мръсния, циничния и неприличенъ езикъ на брошурката, въ която се опозорявахъ и семейства. Но този мораленъ интересъ, разбира се, не може да бѣде разбранъ отъ потѣжлитѣ въ цинизмъ и безсрамие хора около шантажния в. „Новъ Отзивъ“. Ако даже владиката бѣ направилъ и тройно повече работи, отколкото сѣ писани въ брошурката, то пакъ всѣки здравомислящъ человекъ трѣбва да се отвращава отъ мръснитѣ срдѣства, които се употрѣбаватъ противъ него.

Редакцията на сп. „Учителъ“ е взела похвалната инициатива да започне отъ идѣщата 1900 г. издаването на единъ „Вългарски училищенъ алманахъ“, „въ който да бѣде прибрано и стѣкмяно, кратко, ясно и прѣгледно нареждано всичко, що се отнася до учебното и просвѣтно дѣло въ България“.

Съобщаватъ ни отъ Жеравна, (Котленско), че на учителитѣ не било още платено за мѣсцитѣ Ноември, Декември, Януари и Февруари. Отъ сѣщата болѣстъ страдали и учителитѣ въ Котель, Катунца и Градецъ.

Въ редакцията ни има сума писма отъ учители отъ разнитѣ краища на България, които ни пишѣтъ се на сѣщата тема.

Съобщаваме на учителитѣ съ празнитѣ стомаси да не тревожатъ за сега съ глада си „почитаемото“ правителство, защото то сега има

ще знаеть“, казватъ руситѣ. Ако не вѣрвашъ на мене, питай исключенитѣ сдружени учители, за що сѣ исключени, или за по-добро разбиране на въпроса, прочети „първостепенната“ рѣчь на Вазова, печатана въ „Миръ“ и „Училищенъ Пръгледъ“. Ще кажешъ, че сега Вазовци не сѣ на власть. Много си наивенъ, драгий, ако и ти вѣрвашъ, както вѣрватъ всички Тонковци. Нима не знаешъ, че и днешнитѣ управници дойдохъ на власть по благоволение на княза? Недѣй вѣрва на „Новъ Отзивъ“ който казва, че неговитѣ чорбаджии дѣлѣтъ властта на „слѣпий случай“, защото той не знае що говори. А щомъ едно правителство дохожда на власть по благоволение на княза, то ще гледа да угажда повече нему, отколкото на мене, на тебе или, по-право да ти кажа, на тази тѣла, която носи името *народъ*. А на княза се угажда само тогазъ, когато народнитѣ правдини се стѣсняватъ въ полза на него (княза, короната) или династията му, ако щѣшъ. Тѣй че, до когато князовитѣ права се увеличаватъ, народнитѣ се намаляватъ и намаляватъ, додѣто дойде единъ денъ да му кажатъ: нѣмашъ право да се месишъ въ управлението на страната, ти трѣбва само данаци да плащашъ и солдати да давашъ!

Защо ме гледашъ удивително, драгий, нима се съмнявашъ въ думитѣ ми, когато ти говорѣмъ самата истина? Азъ не знаяхъ, че си билъ толкова подозрителенъ, но щомъ си такъвъ, заповѣдай да направимъ една малка опѣнка на нѣкой отъ най-важитѣ наши граждански права. Ти много добрѣ знаешъ, че въ нашата Конституция има членъ, който изрично позволява сдружаванията на българскитѣ граждани. Ти тѣй сѣщо знаешъ, че основнитѣ учители, като имахъ прѣдъ видъ този членъ, сдружихъ се и си образовахъ учителски съюзъ. Какво направихъ Величковъ? Съ едно параграфче отне безнаказано туй право на учителитѣ и имъ посочи казармата и улицата, ако тѣ иматъ наивността да вѣрватъ, че Конституцията стои по-горѣ отъ една канцелярска инструкция. Нима не си

много по-голѣми(!) и по-важни(!!) грижи, отъ колкото гладнитѣ стомаси на селскитѣ „даскали“.

По поводъ антрефилето ни въ 4 брой на вѣстника ни: *насила оженване*, въ което не указахме на никакви имена, въ редакцията ни се получихъ двѣ опровержения отъ заинтересованитѣ страни, съ които тѣ опровергаватъ истинността на писаното ни. Ний незнайме до колко сѣ искренни опроверженията имъ, обаче, важното въ случая е, че домашнитѣ на едната отъ заинтересованитѣ страни подържатъ истинността на написаното.

Запитваме г. кмета на Вояджиевъ, истина ли е, че Слив. гр. Общ. Управление е отдало на прѣдприемачитѣ Богданъ Ангеловъ и Несторъ Кузмановъ, по доброволно съгласие (безъ тѣргъ) постройката на единъ укрепителенъ зидъ на рѣка „Куруча“ отъ моста нагорѣ около 1,000 куб. метра по 16 л. куб. м; когато по свѣдения отъ компетентни хора, такъвъ зидъ може да се построи по 8 л. куб. м.? Ако е истина, дали не ще има нѣкой да се поумаже? Отъ друга страна пѣкъ като се знае, че контракти по доброволно съгласие за подобни прѣдприятия могатъ да се сключватъ слѣдъ като бѣдатъ утвърдени отъ М-то, то можели да се допустне, че Слив. Окр. Управителъ, чрѣзъ когото би трѣбвало да стане ходатайството за утвърдението, би се съгласилъ на подобно ходатайство прѣдъ видъ на явната умисель за користъ отъ страна на кметствующитѣ?

Настоятелството на манастира св. Петко въ с. Сотиря ни моли да обнародваме слѣдниятъ отговоръ на антрефилето помѣстено въ минѣлия брой:

„Не е истина, че имало стоварени камъни за строение виллата обѣщана отъ г. Х. Христо Гендовичъ. Сѣщо тѣй и не ни е извѣстно има ли той или не намѣрение да почне строението тая пролѣтъ, но тѣй като той не е человекъ да се откаже отъ подписа си, имаме надѣжда че туй лѣто виллата ще бѣде готова“.

— **Научаваме се**, че учителитѣ отъ Сливенска Околия, съставлящи Налбантларския педагогически пунктъ, освѣнъ педагогическия конференция, които тѣ устройвали по задѣлжение, дали сѣ и нѣколко литературно-забавителни вечеринки въ слѣдующитѣ села:

1. На 21 Ноември м. г. вечерята въ с. Налбантларе. Държана е сказката — „Полза отъ учението“. Останалия материалъ билъ декламации, четиво, пѣсни.

челъ за „учителския кадриль“, за „чумата по Израила“, та ме гледашъ тѣй опудено? Кажи ми сега, колко пари прави този чл. отъ Конституцията, до като въ „Инструкцията за управлението и уредбата на основнитѣ училища“ има § 24, който забранява на най-интелегентната частъ отъ народа ни, учителитѣ, да се сдружаватъ? Но ти можешъ да ми възразишъ, че учителитѣ и чиновницитѣ, като сѣ дали подъ кирия, трѣбва да отстъпятъ извѣстни свои права въ полза на своитѣ господари и да се обрънатъ само на „слухъ и внимание“, за да не пропуснатъ нѣкой отъ заповѣдитѣ на своето началство и съ това да попрѣчатъ движението на държавната машина. Добрѣ, но я ми кажи ти, приятелю, въ една конституционна държава кой трѣбва да бѣде господаря: княза ли, министритѣ ли или народа? Народа зеръ, видѣ ли какъ сполучи. Ето за що и чиновницитѣ, и учителитѣ трѣбва да служатъ не на княза и на министритѣ, а на народа. Въ този случай тѣ не отстъпватъ правата си на правителството — то не е господаря, ами правителството насила имъ ги отнема.

На въпроса ти: за що пѣдѣтъ тѣзи чиновници и учители, които искатъ да помагатъ на народа, азъ ще ти отговорѣмъ: защото народа не може да ги защити. А за що не може народа да защити своитѣ добри служители? Защото е невѣжа и безправенъ. Всичкитѣ наши до сегашни управници, за да си оплѣтѣтъ кошника, гледали сѣ да подържатъ народното невѣжество и по този начинъ сѣ усгѣли да му отнематъ много отъ правдинитѣ, които конституцията му ги дава. Това азъ ще ти докажа съ примѣри. Въ Конституцията има чл. 73, който казва: „Никой не може да бѣде наказанъ безъ прѣсѣда отъ надлежния сѣдъ, която вече е добила законна сила“. Този чл., както виждашъ, *гарантира личната свобода*, най-скѣпото благо на человекъ. Споредъ този чл. всѣки български гражданинъ има право да се ползува съ личната си свобода, както той желае, да отива, кж-

2. На 19 Декември м. г. вечеринка въ с. Джиново. Сказка — Болѣститѣ, причинитѣ имъ и срдѣство за прѣдпазване отъ тѣхъ.

3. На 10 Януари т. г. вечеринка въ с. Чаприй.

4. 18 Януари вечеринка въ с. Гавраилово, на която, освѣнъ другия материалъ, изиграли и комедията „Недоразумѣние“.

Отъ друга страна, селскитѣ учители, както се научаваме възобновили Окол. учит. дружество.

Ние ставаме отзивъ на похвалната дѣятелност на селскитѣ учители въ околията ни, които, макаръ съ празни стомаси сѣ, покрай другата си работа, отдѣлятъ малко врѣме и за свѣстяване на масата.

Интересно е да попитаме, каква дѣятелност проеяватъ градскитѣ ни основни и класни учители, които въ всѣко отношение сж поставени по-добрѣ отъ селскитѣ си колеги. Ползуваме се отъ случая да запитаемъ и какво става съ рѣшенята на гимназиалнитѣ учители да държатъ сказки въ салона „Зора“—инициатива колкото похвална, толкова и утѣшителна при сегашната убийствена индиферентностъ у насъ.

ПРОКЛАМАЦИЯ

отъ

Прѣдставителниятъ свѣтъ

на

Арменската революционна федерация

къмъ

Подписавшиятъ Берлинския трактатъ с.и.и.

Освободениятъ Критъ влиза въ нормалния си животъ. Хероическиятъ полѣтъ на една шепародни хора, свърши съ възтържествуванетоъ още единъ пѣтъ началото на справедливостта противъ което вий напраздно толко съ врѣме противостояхте.

На пукъ на усилията ви за да задушите чрѣвъ топовнитѣ гърмежи риданията и страданията на критянитѣ, вий най-сетнѣ отетжпихте, като срѣнахте за винаги такъвъ единъ угнетителенъ и варварски режимъ.

Не сме ли въ правото си да се надѣваме, че послѣдното фиаско на тѣзи политика на отлагания ще ви накара да се замислите и да се откажете да овѣковичавате този престѣпенъ и опустошителенъ режимъ за притѣсненитѣ наро-

ди въ Турция, а най-вече за Арменцитѣ, на които каузата справедливо трѣбва да бжде турена на първо мѣсто въ дневната политика щомъ като Критския въпросъ, който въ 1896 год. бѣше отхвърлилъ разрѣшаванието му на заденъ планъ, безвъзвратно е рѣшенъ?

Нито му е мѣстото нито пѣкъ момента да ви описваме кървавата история на арменското дѣло съ всичкитѣ му срдпераздирателни перипетии. Мислимъ, обаче, че сме длѣжни да ви напомнимъ, че понеже арменската криза е неизбежно слѣдствие отъ анархическия безпорядокъ, който царува въ Турция, не е била въ развитието си и своитѣ си различни проявления, свършенно независима отъ вашия начинъ на дѣйствие. И това е то, гдѣто тежи върху васъ по настоящецмъ, една тежка отговорностъ и едно нравствено задѣлжение относително арменцитѣ.

Когато Гърцитѣ воюваха за независимостта си и като подиръ малко отъ това турското правителство само прокламираше въ своя си „Хати Шерифъ“: *че едно лице, колкото и миролюбиво да е, не може да не приблне къмъ сила, когато живота и честта му сж въ опасностъ*, Арменцитѣ още единъ пѣтъ доказаха лоялността си като оросявахъ съ потѣта си бащинитѣ си земи въ полза на Кюрдитѣ и турскитѣ чиновници.

Но всѣко търпение си има край

Силнитѣ и постоянно увеличающитѣ се раздразнения, постоянната и систематическата несигурностъ къмъ всичко което засяга човѣшкото достоинство сж извадили най-сетнѣ арменцитѣ отъ въздържание длѣжимо на многото имъ търпение, за да ги заведатъ въ едно състояние на революционенъ кипезъ. Руско-турската война, която избухна подиръ малко въ името на еманципацията на християнитѣ въ Турция, подпали огъня и осжществи това движение, като се увѣнча съ известнитѣ членове 16 отъ Санъ-Стефанския договоръ и 61 отъ Берлинския трактатъ и като накара арменцитѣ да вѣрватъ че и за тѣхъ най-послѣ ще удари часътъ на освобождението.

Обаче послѣдующитѣ нѣколко годишни печални опити доказаха до очевидностъ, че тѣзи членове сж мъртва-буква, и че положението се влошаваше все повече и повече....

При такива обстоятелства, не остава на арменцитѣ вече друго освѣнъ да слѣдватъ сжщия фаталенъ революционенъ пѣтъ, по който бѣхъ тргнѣли другитѣ народности, които прѣди тѣхъ счупѣхъ игото на Султанитѣ.

дѣто иска и когато иска, безъ да има право полицията, додѣто не е уловенъ въ заварено прѣстѣпление, да го арестува. И туй е толкова вѣрно, че 32 чл. отъ допълнението къмъ врѣменнитѣ сждебни правила изрично заповѣдва на сждии и прокурори, щомъ узнажтъ, че се държи нѣкой незаконно аристуванъ, да отидатъ и да го освободжтъ. Слѣдъ тази отеческа грижа на законодателя вий мислите, че личната, ви свобода е неприкосновенна и си лѣгате безъ да подозирате, че можите да осъмните въ участъка или въ нѣкое Конаре.

Горко се мамите, драгий, ако вѣрвате, че законодателя до край е гарантиралъ личната свобода на гражданина. Въ този случай той е направилъ само една мрѣжа, съ която да може по-добрѣ да ви сплѣте. Не вѣрвате ли? Слушайте тогава! Има едно малко законче, което се казва „законъ за полицията“. Въ това законче има едно членче, което дава право на полицията да арестува за 24 часа *всѣки, въ когото има подозрѣние, а въ извънредни случаи това право се простира до три деня**). Кой сж подозрителнитѣ лица и кой случай се смѣтатъ за извънредни законодателя е оставилъ на самата полиция да опрѣдѣли. Какъ ти се струва сега, захвана ли да се съмнявашъ въ неприкосновенността на личната си свобода? Чакай, азъ още не съмъ се доискавалъ, за да видишъ колко пари ти прави тебе чл. 73 отъ българската конституция. Въ сжщото законче, малко по-нататкъ има друго членче, което дава право на полицията съ разрѣшението на Министра на Вѣтрѣшитѣ дѣла, да вдворява на мѣстожителство *бездѣлницитѣ*. А кои лица полицията смѣта за бездѣлници, ти много добрѣ знаешъ: всѣки, който критикува дѣлата на управнитѣ, за полицията е бездѣльникъ. Ако такъвъ бездѣльникъ не е роденъ въ града дѣто живѣе, се вдворява на мѣстожителство, стига полицията да иска! Тѣй ли е? Дѣ ти остана то-

*) Въ селата това право иматъ селскитѣ кметове

гава личната, неприкосновенната свобода? Чакай, какво взе да се озѣрташъ, като подплашенъ заекъ? Сега ще ти расправа една малка историйка и ще свърша. Прѣвъ 189* г. имаше избори за народни прѣдставители. Азъ и приятеля ми Х. бѣхме взети на нишанъ отъ правителственитѣ партизани. Въ сжбота—единъ денъ прѣди избора—седѣхде прѣдъ моя дюкянъ и тихо бесѣдовахме, както сега съ тебе, върху нѣкой народни работи. Не бѣхме още кафето си испили, когато при насъ дойде единъ пѣши стражаръ. — Г. Г. еди кой и еди кой вика ви старшия въ участъка, каза стражара и застава като удивителна. — Защо? запитахъ азъ. — Не знамъ. — Кажу на старшия си, каза приятеля ми, да ни испрати писменна покана за да знаемъ защо ни вика (мой приятелъ бѣше се училъ въ Европа, затова мислеше, че и у насъ, както тамъ, гражданитѣ иматъ право да се не подчиняватъ и съ оржжие да се съпротивжтъ, когато не знажтъ защо полицията ги кара въ участъка). — Съгласно закона за полицията ний, полицейскитѣ, имаме право и устно да канимъ гражданитѣ, затова, ако не искате да ви сполѣти нѣщо по-лошо, азъ ви моля да трѣгнете още сега съ мене. Мой приятелъ макаръ и да имаше въ джеба си тапия за акъла си, не знаеше най-важното въ случая, че ако не се подчини на заповадъта, стражара има право да употреби оржжие, най-първо хладно, а послѣ, ако нуждата изиска, и огнестрѣлно. Понеже азъ бѣхъ достатъчно посвѣтенъ въ тайнитѣ на стражарския катихизисъ, затова смѣрахъ приятеля си, дѣто забравя, че се намира въ България и го помолихъ, додѣто не е „загѣстнала“ да отидемъ до участъка. Като отидохме въ участъка, дежурния стражаръ ни покани да поседнемъ на стражарскитѣ тюфлеци, до като дойде старшия. Слѣдъ малко старшия дойде и ни обяви, че сме арестувани до „второ распоряждане“. Ний питахме защо, но не ни се каза. Протестирахме въ името на кого нещѣшъ, но испеченитѣ стражари се подсмивахъ подъ

„Проливайте кръвъ, за да сте свободни!“ Ето какво произтичаше отъ разрѣшаванието на гърцкия, сѣрбския и българския въпроси. Арменската народностъ е потопила въ кръвъ страната си, но вий си измихте ржпѣтъ отъ нея като Пилатъ. Тя е всичко жертвувала за свободата си и притегвила такива страдания, щото най-страшнитѣ страници въ анализѣ на човѣчеството блѣднѣятъ прѣдъ тѣхъ. И днеска смазана отъ кръволока Султанъ, Армения е изпаднала въ тѣкава една ужасна мизерия, която не можите и да си прѣдставите.

Повече отъ 100,000 вдовици, 50,000 сирачета и сѣнкитѣ на 300,000 героически умрѣли мжченика се исправятъ прѣдъ васъ да молятъ за освободителното дѣло на отечеството си.

Не е ли врѣме да ускорите опова, което фатално ще се извърши единъ денъ, защото не е възможно Арменцитѣ, слѣдъ като сж дали толкова жертви, да сложатъ оржжие, прѣди да сж извоювали правото за живѣние както другитѣ народности; мѣжду това, не виждате ли че фаталността на историята е отбѣлѣзала съ смъртния си печатъ царството на султанитѣ?

Ударитѣ които ни се нанесоха сж страшни, но ударитѣ които трошжтъ стѣклото ко-вжтъ стоманата.

Арменската народностъ която е прѣживѣла прѣвъ толкова вѣка такива голѣми катастрофи, която, въ течение на послѣднитѣ произшествия е дала такива блѣскави доказателства на своя духъ за самопожертвование и хероизмъ, арменската народностъ има още въ резерва единъ неисчерпаемъ изворъ на жизнениостъ и едно непоколебимо упорство, върху което Европа никакъ не трѣбва да си прави иллюзии.

Потоци отъ кръвъ не сж могли да удавятъ неговитѣ патриотически аспирации: днеска, тя изисква отъ васъ, щото да се застѣпите за свѣтото ѣ дѣло и да осжществите съ бързи и внушителни мѣрки това, което отъ дълго врѣме чакатъ отъ васъ **Мъченическата Страна**.

Ний изпълваме една отъ най-свѣтитѣ си длѣжности като ви напомнимъ какво изискватъ отъ васъ справедливостта, вашата честъ, па даже и грижата на вашитѣ интереси. Колкото зарадъ назъ, прѣдъ видъ на такова едно подобно положение, ний ще продължаваме да изпълняваме нашата задача съ всичката распаленостъ която ще ни вдѣхне рѣшителното дѣйствие на единъ отчаенъ народъ, и спомѣна на толкова пролятата кръвъ отъ нашитѣ братя за такова едно благородно дѣло.

мустакъ и си заминувахъ. На другия денъ, когато мировий сждия се научилъ за нашето арестуване, дойде да ни освободи по силата на прословутия чл. 32 отъ допълнението къмъ врѣменнитѣ сждебни правила, но полицейския приставъ не изпълни заповѣдта му. Ще попиташъ, защо? На законно основание ти отговарямъ азъ, както отговори и пристава на сжддията. Въ нашия наказателенъ законъ нѣма прѣдвидено наказание за не изпълнението заповѣдта на сждията или прокурора въ подобни случаи; а тамъ дѣто нѣма наказание, нѣма прѣстѣпление. Слѣдователно въ този случай полицията е стѣпила възъ здрава, „законна“ почва. Слѣдъ 24 часа, когато изборитѣ се свършихъ, началника ни се извини, че по „погрѣшка“ сме били задържани и ни освободи. Питамъ те сега: дѣ ни останж личната, неприкосновенната свобода, която ни гарантира чл. 73 отъ Конституцията? Не е ли това една измама, съ която се залгватъ Тонковцитѣ?

Ето защо, драгий, народа не може да си издигне гласътъ за да защити добритѣ си служители: чрѣвъ разни закончета, като това за полицията, най-важнитѣ му права, които конституцията прѣдвижда, сж узурпирани по единъ много майсторски начинъ.

Слѣдъ тази кратка бесѣда, ако нѣкога имашъ нещастieto да бждешъ повлеченъ отъ нѣкой „ангелъ“ къмъ участъка, азъ не вѣрвамъ да имашъ нахалността да му кажешъ; „нѣмамъ право да ме карашъ тамъ, дѣто азъ не искамъ да отида“, защото вече знаешъ, че стражара има законно право да ти каже „*ти нѣмаши право: българския законодатель е осжорилъ по-добрѣ моитѣ права отколкото твоитѣ!*“

Извинявай, драгий, дѣто толкозъ много те занимавахъ съ нашата лична, неприкосновенна свобода. Другъ пѣтъ пакъ на сжщата тема.

До виждане!

Пишът ни отъ:

с. Вашалий—Ямболско, че тамкашниятъ учителъ, на когото ний за сега прѣмълчаваме името, често напускалъ по нѣколко деня работата си за да отива по избори и пр., като при това, обичалъ и да побийва дѣцата на ония селени, които не биле отъ неговата партия. Имало заведения и нѣколко дѣла на побой надъ ученицитѣ: Видю Видевъ, Минчу Стоевъ и др. Попадени биле нѣколко оплаквания противъ него отъ страна на селенитѣ до Инспектора и въ Министерството; за него било писано и въ вѣстникитѣ: „Отзивъ“, „Западна България“, „Съзнание“, но и до сега той спокойно си учителствувалъ.

Истинскитѣ народни служители се прѣслѣдватъ и уволняватъ, а такива екземпляри не само че се търпжтъ, но... и се покровителствуватъ!

Друго. г. Кмета въ сжщото село Т. Ивановъ събралъ по двѣ крини храна отъ всѣка къща и на орало, която да раздава на бѣднитѣ селени, обаче, при раздаването се имало прѣдъ видъ: „наши“ и „ваши“. Той се занимавалъ и съ другъ родъ търговийка, като давалъ на селенитѣ отъ сжщата храна 10-тѣхъ крини за 15 и то за единъ срокъ отъ 2—3 мѣсеци. Примѣренъ кметъ! нѣма що да се каже.

Пакъ сжщиятъ кметъ употребилъ сумата отъ 2000 лева, която била отпущната на селенитѣ отъ правителството за прѣвозъ на десятъка, за друга цѣль, безъ да имъ я раздаде, за която цѣль е била отпущната. По поводъ на това имало оплакване прѣди нѣколко врѣме до г. прокурора при Слив. Окр. Сждъ, но и до сега нищо не послѣдвало.

с. Налбантлари — Сливенско. Нѣколко селени запитватъ Митрополитъ Гервасий, какво е станало съ заявлението на Д. Сивовъ отъ сжщото село противъ свѣщенника Петъръ, който държалъ дѣтето на горния три деня не възпѣто, което било погребано тоже не възпѣто, защото Д. Сивовъ нѣмалъ пари да плати ли?

с. Айваджикъ — Бургаско. Огледало на единъ „во Христѣ братъ“. Испратихъ ни оригинала на слѣдующето писмо, писано отъ тамкашния свѣщенникъ А. Желѣзковъ.

въ с. Айваджикъ

„До госпожица. васила учителка; Госпожице Отъ Страна намало летнитѣ деца напокой-

ниа Никола Късаровъ, азъ настояникъ намало летнитѣ деца Свещеникъ Атанасъ жилѣсковъ за поведатми. васило учителке днесъ ощи дадо-диши зада си пригледашъ Сметката за прибливането ви подъ наемъ въ тази къща; ида напустнишъ (Ср.). даизлезешъ изъ Къщата ощи-сега. Защото гледамъ почнало, дапада къщата утъ вътре—Стенатасе укрятила. а втората Стена паднала отъ къ северната Страна; затовави казвамъ чешча поправами Къщата авиа нами-рете Си другаде место заживение; отъ днесъ наимлого врѣме до 28 февруариа тази година, иначе акосамайте то въ ниделя на 28 того Часа по 12. поевропейски ще излезити съ неприличие. Настояникъ намало летнити Късарови деца

Свящ. А. Жилѣсковъ.

Съобщаватъ ни още, че святия му на 23 Януари, когато учителитѣ отъ селото имъ дали прѣдставление, дошелъ малко кефлия на прѣдставлението, скаралъ се съ распоредителитѣ, за гдѣто турили сына му на трето мѣсто, когото испждили изъ салона, па послѣ сѣдналъ съ аркадашитѣ си да прави кефъ и да струва сеиръ, въ който случай тенекийката съ виното донесена отъ близната кръчма, обикаляла между компанията. Бай Ганю и тукъ си показалъ мурафетя!

Какво става по чужбина.

Франция

Разкритията на офицера Естерхази публикувани въ Английския В. Daily Chronicle“ произвѣли голѣмо вълнение въ Франция. Той разправя подробно за ролята му въ аферата Драйфусъ. Доказва съ факти, че прѣзъ нѣла една година той не е направилъ ни най-малката постъпка безъ заповѣдта на Генералния щабъ. Всичкитѣ му дѣйствия и писма сж били диктувани отъ висшитѣ офицери. Сега, излъгания французски народъ, разбралъ позорната роль която визшитѣ сабленосци сж играли да погубжтъ Драйфуса и да не оставятъ защитницитѣ на правдата да успѣжтъ въ прѣдприетата имъ хероическа борба.

Другъ фактъ отъ не малка важность е оправданието на Урбенъ Гохе, автора на книгата „Армията противъ народа“, въ която обвинява

въ много важни прѣстѣпления шефовеѣ на армията и нѣкои държавни мѣже.

Процесътъ се разгледалъ въ парижскитѣ сждъ и автора можалъ да докаже, че всичко което е написалъ въ книгата е чиста истина. Запасни офицери и нѣкои депутати сж направили декларация въ полза на Урбенъ Гохе и сжда го оправдалъ.

Съ вередиката си, парижския сждъ удря една заслужена плѣсница на военщината.

Испания.

Републиканцитѣ на които числото се увеличава отъ день на день, воджтъ страшна борба противъ настоящето правителство, като твърджтъ, че то е резултатъ на една клерикална маневра. Мнозина отъ депутатитѣ — републиканци кръстосвали по цѣла Испания като агитирали противъ настоящия кабинетъ. Царицата регентка, оплашена отъ това движение, преднамерявала да вземе сериозни мѣрки.

Россия.

В. „Inter Ocean“ — получилъ една депеша, споредъ която царъ Николай чрѣзъ министра си Муравѣева изпроводилъ до европейскитѣ сили една нота по поводъ конференцията на мира съ слѣдующитѣ точки, съ които ще трѣбва да се занимае конференцията.

1. Да не се увеличаватъ сухопѣтнитѣ и морски сили прѣзъ течение на опрѣдѣлено врѣме;
2. Намаление на военнитѣ сили и разноскитѣ, произходящи отъ това;
3. Забраняване употреблението на нови разрушителни снаряди;
4. Ограничение употреблението на разрушителнитѣ снаряди, както и хвърлянието имъ отъ балони;
5. Забраняване употреблението на подводнитѣ разрушителни снаряди;
6. Да не се правятъ нови разрушажщи кораби;
7. Да се разгледа генуевската конвенция за морската война.
8. Да се нейтрализиратъ търговскитѣ кораби;
9. Да се въведе международната ревизия споредъ приетитѣ военни права на Брюкселската конференция въ 1874 г.;
10. Да се приеме международенъ арбитраженъ сждъ тамъ, гдѣто може да се упражни.

Като ирония на царевото прѣдложение, държавитѣ продължаватъ да се въоружаватъ.

Тѣй, Франция дава за флотата си 300,000,000 фр., Россия — сжщо, Германия прави нови военни кораби и увеличава артиллерията си съ 60 батарии, Англия развива трѣскава дѣятелность въ арсеналитѣ си, Америка, — сжщо.

Всеобщиятъ миръ нѣма да дойде отгорѣ по инициативата на царѣ и князе, а по желанието на угнетенитѣ народни маси, които изпитватъ на гърба си всичката тежестъ на военщината и царизма.

Англия

Когато фарисейскитѣ европейски правителства кокетничатъ съ въпроса за всеобщия миръ, а тайничко продължаватъ да се въоружаватъ, въ Лондонъ въ центра на града и въ най-голѣмата зала на 26-й м. м. е станало едно многохлядно събрание отъ работници като демонстрация въ полза на международния миръ.

На това многолюдно събрание говорили най-добритѣ социалистически оратори, които биле нарочно поканени за тая цѣль. Либкнехтъ говорилъ отъ името на Германия, Вандервелдъ — отъ името на Белгия, а Жоресъ — отъ името на Франция.

БИВШИ ЧИНОВНИКЪ съ капиталъ търси мѣсто при търговецъ.
Споразумение печатницата „Трудъ“.

Продаваме 2/12 части отъ една воденица, мааза и градина, находящи се при устието на „Асеновецъ“ подъ октроалната барака.

За споразумѣние при Администрацията на Друж. Печатн. „ТРУДЪ“ — Сливенъ.

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.

Отговоренъ Редакторъ: П. Михайловъ.

Номерата на билетитѣ, които печелятъ отъ лотарията, разиграна на 25 Февруари г. г. въ полза на Слив. Арменско Женско Образователно дружество.

№ на билета, който печели	№ на печалбата	№ на билета, който печели	№ на печалбата	№ на билета, който печели	№ на печалбата	№ на билета, който печели	№ на печалбата	№ на билета, който печели	№ на печалбата	№ на билета, който печели	№ на печалбата	№ на билета, който печели	№ на печалбата
5	173	24	10	436	56	562	103	112	128	350	67	183	69
7	158	361	77	399	7	526	51	454	78	309	64	595	73
14	55	521	53	136	22	8	86	331	54	184	2	349	127
167	111	126	161	135	68	114	180	17	110	302	144	441	107
188	57	66	147	413	36	393	140	219	21	237	6	134	43
290	165	514	90	596	39	109	141	524	182	220	5	52	19
360	115	242	71	107	200	286	123	543	177	421	40	316	113
540	41	410	160	12	70	60	87	313	25	178	192	270	28
54	138	162	162	481	184	355	135	195	196	366	157	573	195
122	156	548	109	487	190	175	114	213	94	296	47	480	153
102	15	291	79	166	11	40	95	527	139	268	13	482	208
352	154	518	211	53	17	472	42	118	108	491	210	486	179
25	32	467	186	279	96	90	45	444	175	538	206	227	62
113	50	569	106	207	150	261	76	93	189	79	174	505	23
357	122	299	178	204	4	83	146	95	82	312	130	225	93
189	81	65	65	356	66	243	12	581	124	209	20	597	172
544	24	71	100	293	204	203	183	420	88	503	97	474	85
343	197	72	30	501	46	590	31	433	181	57	118	100	14
466	59	295	63	411	152	330	61	427	26	519	89	426	46
130	84	185	1	273	164	567	27	494	29	442	80	69	120
282	112	85	52	45	117	171	104	163	159	91	126	566	143
304	133	495	34	403	101	478	38	469	75	179	137	73	8
20	35	222	199	589	203	30	136	575	202	450	9	388	58
326	132	577	37	407	155	197	163	409	119	551	134	443	167
21	98	141	60	187	102	520	105	277	209	348	166	395	176
541	170	142	207	19	44	105	3	9	83	455	168	429	48
592	129	585	169	384	198	539	188	392	171	537	193	513	205
485	148	552	151	80	91	58	16	110	116	214	187	43	185
461	125	84	142	583	72	82	149	153	131	542	33	234	145
369	201	75	99	335	194	334	121	303	191	143	18	333	74
												267	92

Отъ Настоятелството.